

«наведення» на можливі правильні розв'язування завдань та скорочення варіантів їх розв'язань).

Отже, результати експериментальних досліджень показують, що використання спеціальних творчих (креативних) методів на указаних лекційних заняттях значно оптимізує і активізує процес розвитку творчості здобувачів-математиків.

Література

1. Алексюк А. М. Педагогіка вищої освіти України. Історія. Теорія: підручник для студентів, аспірантів та молодих викладачів вищих навчальних закладів. К.: Либідь, 1998. 560 с.
2. Куцевол О. М. Теоретико-методичні основи розвитку креативності майбутніх учителів літератури: монографія. Вінниця: Глобус-Прес, 2006. 348 с.
3. Фіцула М. М. Педагогіка вищої школи: навч. посіб. Вид. 2-е, доп. Київ: Академвидав, 2010. 456 с.

Ваніна Наталія Миколаївна,

кандидат економічних наук, доцент, старший науковий співробітник лабораторії науково-методичного супроводу підготовки фахівців у коледжах і технікумах Інституту професійно-технічної освіти НАПН України

РОЛЬ РОБОТОДАВЦІВ І СТУДЕНТІВ У ПІДВИЩЕННІ ЯКОСТІ ОСВІТИ

У Національній доктрині розвитку освіти в Україні на 2012–2021 роки значне місце приділено заходам щодо забезпечення високої якості освіти, навчання і виховання молодого покоління. Розроблення Національної стратегії розвитку освіти зумовлено необхідністю кардинальних змін, спрямованих на підвищення якості і конкурентоспроможності освіти, вирішення стратегічних завдань, що стоять перед національною системою освіти в нових економічних і соціокультурних умовах, інтеграцію її в європейський і світовий освітній простір [2].

В умовах модернізації української освіти перехід до системи підготовки фахівців передвищої освіти якості освіти трактується як відповідність умов освітньої діяльності та результатів навчання вимогам законодавства та стандартам фахової передвищої освіти, професійним та/або міжнародним стандартам (за наявності), а також потребам зацікавлених сторін і суспільства, яка забезпечується шляхом процедур внутрішнього та зовнішнього забезпечення якості освіти [1].

Майбутній спеціаліст має максимально вміти навчитися вільно застосовувати новітні технології, працювати в команді, оперативно знаходити необхідну інформацію й використовувати її для розв'язання нагальних проблем і максимальної адаптації кваліфікованих конкурентоспроможних на ринку праці фахівців, здатних працювати на

високопрофесійному рівні. А це можливо здійснити лише за умов наявності взаємозв'язку між системою освіти, наукою і виробництвом.

Розглядаючи різні шляхи формування професійних компетенцій студентів, значну роль завжди відводили і відводять викладацькому складу, наявність у нього певних властивостей і цінностей, затребуваних споживачем. Загальнопрофесійні компетенції забезпечують стратегії професійної педагогічної діяльності, відображають специфіку предметної діяльності, кваліфікаційний профіль учителя, його здатність акумулювати знання професійного «ядра» основної, другої (додаткової) спеціальності на освітньо-кваліфікаційних рівнях вищої педагогічної освіти... [3].

Рівень професіоналізму викладачів, нові методики проведення занять, нові форми контролю знань і умінь студентів, як і раніше, залишаються головними у справі підготовки фахівців. Часто зусиль викладачів недостатньо, щоб підняти рівень підготовки майбутніх випускників, а навчальні заклади звинувачують у надмірній «затеоретизованості» навчання. Позбутися такого недоліку, відірватися від процесу освіти від та реальні виробництва навчальним закладам змогли б допомогти роботодавці.

Головні питання, до яких можна було б залучити роботодавців для підвищення якості освіти: по-перше, їхня думка була б важливою для розроблення професійних стандартів; по-друге, при формулюванні професійних компетенцій на основі освітніх стандартів; по-третє, до оцінювання ступеня сформованості професійних компетенцій у рамках обраної спеціальності.

Можна запропонувати наступну взаємодію з роботодавцями. Освітня професійна програма (ОПП), насамперед навчальний план, проходять узгодження з роботодавцями. Представники підприємств, організацій, інших структур залучаються до експертизи навчальних планів. Найідеальніший варіант взаємодії – це участь виробничників у навчальному процесі закладу освіти і робота їх в атестаційних та екзаменаційних комісіях. Участь роботодавців в атестаційних комісіях завжди підвищує відповідальність студентів у підготовці випускної роботи, пробуджує бажання сподобатися і бути запрошеним на роботу. Дуже важливою складовою підготовки фахівця є виробнича практика. А ось тут можна сміливо звинуватити більшість роботодавців у формальному підході до її організації, а часто і просто в небажанні брати студентів на практику. Звичайно, це додатковий клопіт і відповідальність. Але найчастіше тільки на практиці, в конкретній справі можна оцінити, наскільки теоретично підготовлений студент, наскільки сформовані в ньому готовність до роботи в колективі, здатність приймати самостійні рішення, здатність до вибору шляхів і засобів вирішення поставленого перед ним завдання, володіння мотивацією до виконання обраної професійної діяльності.

Таким чином, підвищення якості підготовки випускників для роботодавців включає не тільки спостереження з боку і висловлювання зауважень, але і їх безпосередню участь у процесі підготовки кадрів. Брати

участь у підвищенні якості освіти повинні всі зацікавлені сторони: викладацький склад, адміністрація навчального закладу, роботодавці і, звичайно, студенти як споживачі освітніх послуг. Але думку студентів про якість освіти сьогодні не прийнято враховувати.

Одним із конкретних шляхів процесу підвищення якості навчання є тісна співпраця студентських рад з адміністрацією навчального закладу. Йдеться про студентське самоврядування. Дуже ефективним може бути і зворотний зв'язок навчального закладу зі своїми випускниками. Опитування студентів-випускників про якість викладання тих чи інших дисциплін, побажання випускників про додаткові курси підготовки допомогли б скорегувати навчальні програми та програми окремих дисциплін. Випускники, попрацювавши деякий час за фахом, ознайомившись з передовими технологіями і обладнанням, починають розуміти, що їм було необхідно вивчати. Тому навчальним закладам необхідно підтримувати зв'язок із випускниками з метою отримання рекомендацій і побажань. Якість освіти залежить не тільки від закладу освіти, а й від самих студентів і їхніх роботодавців.

Література

1. ЗУ «Про фахову передвищу освіту». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2745-19>
2. Національна стратегія розвитку освіти в Україні на період до 2021 року. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/344/2013>
3. Якість вищої освіти: європейський вимір. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vnyua_2016_1_22.

Варава Ірина Павлівна,

старший викладач юридичного факультету
Національного авіаційного університету

ПРИНЦИПИ ДОБОРУ ЗМІСТУ НАВЧАННЯ У ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ ТЕХНІКІВ-ПРОГРАМІСТІВ

Проблеми дослідження специфіки професійної підготовки техніків-програмістів є предметом вивчення як вітчизняних, так і зарубіжних дослідників. На необхідності відповідної сучасним викликам підготовки висококваліфікованих кадрів в умовах інформаційного суспільства наголошує у своїх наукових роботах академік В. Биков [1]. Формування таких професійних і освітніх компетенцій, які забезпечували б можливість вирішувати особисті й професійні завдання в умовах інтенсивного розвитку високих технологій, автор вважає актуальним завданням. Л. Гришко вважає актуальним упровадження енкаридж-концепції, яка передбачає орієнтацію викладання на майбутню спеціальність здобувачів освіти [2]. Беззаперечною є думка вчених і педагогів-практиків відносно того, що підготовка майбутніх